

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шльн. 143.322.
Адреса для телеграм
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-00 зол.
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. ш., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.
Вінна адреса 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Що буде з навчанням української мови у школах Буковини?

Чернівецька „Рада“ (ч. 3. з 4. ц. м.) пові-
домляє, що дирекції шкіл на Буковині дістали
тепер, серед року, наказ від ревізорату переро-
бити політ годин згідно з аналітичною програ-
мою науки. Іншими словами: навчання україн-

ської мови знову не буде в шкільній програ-
мі, а тільки як надобовязковий предмет. Тому
„Рада“ питає: Невже це та розв'язка шкільної
справи для українців, яку заповідали панове з
ліберальної партії?

Б. комуністичному послові Мондокові грозить кара смерті у „раю“.

По вістках комуністичних газет в СРСР
арештували комуністичного посла до чехосло-
вацького парламенту із Закарпаття Івана Мон-
дока разом з жінкою. Обоим грозить кара
смерті. Причина арештування Мондока неві-
дома, але нема сумніву, що це арештування,

як і десятки тисяч інших, стоїть у зв'язку з на-
гінкою на „контрреволюціонерів із партійним
білетом комуніста в кишені.“ — Зазначаємо,
що Іван Мондок був основником комуністичної
партії на Закарпатті і редактором її органу в
українській мові „Карпатська Правда.“

Після французької революти.

ЗАГАЛЬНЕ ВТИХОМИРЕННЯ.

ПАРИЖ, 9. II. ПАТ. Розворушення, яке па-
чало в останніх днях, починає притихати.
Сильні поліційні стежі на головних місцях, де
розгрівалися бурхливі події, не звідомляють
про нові інциденти. Тільки на великих бульва-
рах сліди ще схвилювання. На основі офіці-
яльних даних у днях 6. і 7. ц. м. підчас завору-
шень на вулицях Парижа загинуло 12 осіб. Ча-
совиці приймають це число з недовірюванням.

Похорон жертв відбудеться коштом міста
у вівторок. Щоб оминати манифестацій, похор-
он кожної жертви відбудеться окремо.

ХТО УВИДЕ ДО НОВОГО КАБІНЕТУ?

ПАРИЖ, 9. II. ПАТ. На засіданні групи соці-
алістів Ерію заявив, що Думерг, бажаючи о-
значити порозуміння всіх партій, хоче запро-
сити Леона Блюма до участі в кабінеті. „Еко-
де Парі“ припускає, що крім трьох бувших пре-
м'єрів: Барту, Еріюта і Тардіє до кабінету Ду-

мерга увійде якесь число фахівців. Часовиці ви-
словлює назвище маршала Петена, фінансово-
го експерта французького уряду Ріста, та ди-
ректора залізниць Дотрі.

ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ДЕМОНСТРАЦІЙ.

ПАРИЖ, 9. II. ПАТ. Депутовані з групи рес-
публиканської федерації рішили зложити впе-
сення з домаганням, щоби держава прийшла з
допомогою вдовам і сиротам по вбитих підчас
демонстрацій 6. ц. м.

ПОЛИЧНИК ДЛЯ ДАЛЯДІЄРА.

ПАРИЖ, 9. II. ПАТ. Предсідник адміністра-
ційної ради дому здоров'я для поліції вислав
до б. прем'єра Дальядієра письмо, в якому дякує
за добрий намір, яким кермувався, жертвуючи
суму 50.000 франків від уряду в користь до-
му здоров'я, однак повідомив б. прем'єра, що
з огляду на те, що цей дар був би зв'язаний з
трагічною пам'яттю останніх подій, дім здоров'я
не може прийняти жертвованої суми.

Австрійські пляни і скарги.

ВІДЕНЬ, 9. 2. ПАТ. Канцлер Дольфус зая-
вив перед угорськими журналістами, що ситуа-
ція австрійського уряду ніколи не була така
сильна, як тепер. І певний, говорив Дольфус,
що здатися нам перевести реформу конституції
на становій основі. Над новим проектом консти-
туції працюємо істинно. Задумуємо ввести
наперед конституцію перехідну, описав дефіні-
цію. Уряд постарается вдержати спокій в
австрійській республіці.

ЛЬОНДОН, 9. 2. ПАТ. Бюро Райтера пові-
домляє, що австрійський посол у Лондоні пе-
редав учора у Форін Офіс низку документів не-
законного втручання Німеччини у внутрішні
справи Австрії. На основі тих документів ав-
стрійський уряд задумує оперти свою скаргу до
Союзу Народів. Райтер додає, що австрійські
документи не пред'явлено ще секретаріатові
Союзу Народів.

Тайні магазини зброї в Австрії.

Австрійська поліція викрила в кількох міс-
цях тайні магазини зброї та муніції, влаш-
товані розв'язкою соціал-демократичною органі-
зацією Шудбундом. В часі ревізії знайшла кри-
ж і скоростріли, ручні гранати, муніцію та па-
пери вибухових матеріалів. Скафисковано

1.000 бомб, з яких одна могла висадити в повітря
цілий будинок, а всі разом знищити цілу діля-
нку Віллі. Арештовано кількох провідників
Шудбунду, що призналися почасти до вини.
Крім того переведено ревізію в будинку „Ар-
байтер Ціт“ та інших осіах соціал-демократів.

Австро-угорське порозуміння.

БУДАПЕШТ, 8. 2. ПАТ. Сьогодні вранці
закінчилися австро-угорські переговори. В год. 11.
оголошено комунікат, який стверджує, що ав-
стрійські та угорські державні муші обговорили
втора в сьогодні всі справи, які торкалися обох

країв. Вислідом тих розмов було ствердження
на обох сторони задоволення згідності поглядів у
тих справах. Рішено продовжувати дотеперішній
політику, що дала вже задовольні успіхи, по-
решені для обох держав.

ВИДУМАВ ІНТЕРВІЮ З ПАПОЮ.

Париський „Литрансіжан“ помістив інтерв'ю
свого співробітника з папою. В інтерв'ю сказа-
но м. і., що папа осудив націоналізм. Тепер ви-
явилось, що кореспондент узагалі не мав ін-

терв'ю з папою, а був у папи лише з іншими па-
ломниками, яких папа благословив, одначе ні-
чого не говорив.

Туберкульоза — це найбільше суспіль-
не лихо, тому боротьба з нею належить
теж до цілої суспільності.

Українське Гігієнічне Товариство у Львові.

Хочете мати щодня зв'язок зі світом? Хочете
мати інформації повні і з першого джерела
про все, що діється у нас і на всіх інших
українських землях? То не жадуйте 5 зол.
місячно і заprenумеруйте собі „Діло“

В.П. Передплатників і Читачів „Діла“

прохаємо не забути
вирівняти задегlosti і впла-
тити передплату ЗГОРИ
за час до кінця червня ц. р.
щоби взяти участь
у першому і другому
ЛЬОСУВАННІ „ДІЛА“

Чи чули ви новину,
яку впровадив з новим роком
Кооперативний Банк „ДНІСТЕР“
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20. с це
ПРЕМІЙНІ ОШАДНОСТЕВІ КНИЖОЧКИ,
для яких призначені нагороди від 25—100 зол.

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ

10. II. 1934 МЕДИКІВ 10. II. 1934
у салях „Народнього Дому“
Початок в год. 22-тії
Вхід і гардероба театру „Ріжнородностей“.
Запрошення в кінтатрі Наук, Г-ва І. Шенкеня,
в год. 11—13 і 16—19.

„ПРАВНИЧА ГРОМАДА“

уладжує дня 17. лютого 1934.
Великі Карнавалові Вечерниці
в салях „Ремісничої Палати“ при Стрілецькій 5.
Запрошення можна дістати в канцелярії Пран-
ничої Громади. Супінського 21. в д год. 13—14.

Wyciąg z protokołu wspólnego Posiedzenia niejawnego
Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S.
O. W. Medyński jako prze wodniczący, S. O. M. Mlynarski
i Dr. Locker, jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr.
24, czasopiisma Dіlo z daty Lwów, dnia 29/1 1934 do Sygn.
VI. I. Pr. 61/34 na posiedzeniu niejawnem w dniu 26 stycznia
1934 po wyaluchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego
we Lwowie, postanowił: uznać za usprawiedliwioną doko-
naną dnio 27/1 1934 przez Starostwo grodzkie we Lwowie
konfiskatę czasopiisma Dіlo Nr. 24 z daty Lwów, dnia 29/1 1934
zawierającego w artykule p. t. 1) „Poliszca maie nowu i t. d.“
w ustępie od słów „Prystojnyj...“ do słów „Ce була...“ do
słów „chwytyn...“ od słów „Z nowoho...“ do słów „w pole“
i od słów „Satucska...“ do słów „klubowi B. B.“ 2) „Jaki
B. B. przyjąło i t. d.“ od słów „krim toho...“ do słów
„spraw...“ 3) „Rozdacza literaturnych i t. d.“ od słów „Kin-
czay“ do słów „granaty“ znamiona występu ad 1) z art.
17) k k ad 3) z art. 93 § 1. k k zarządzić zniszczenie
calego nakladu i wydać w myśl §. 493 p k zakaz dalszego
rozpraszaczania tego pisma drukowego. Zarazem wydać
się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopiisma nakaz by
orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższim
numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego na-
kazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust
druk. z 17/12 1869 Depp Nr. o ex 1863 tj. zasądzenie za
przekroczenie na grzywnę do 100 zł. Uzasadnienie. Ogło-
szenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu
ad 1) i 2) Przez tendencyjne naświetlanie atmosfery towa-
rzyszczącej uchwalaniu konstytucji, oraz komentowanie apo-
sobu przeprowadzenia tej uchwały wywołać niepokój publi-
czny, ad 3) propagować hasła separatystyczne dążące do
oderwania części ziem od Państwa Polskiego Według § 5
487, 489 493 pk oraz § 5 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyż-
sze postanowienie uzasadnione. Przewodniczący W. Medyn-
ski w r. Protokulant J. Babinski w r. Za zgodność Jano-
wicz st. sekretarz

Ширіть наш часопис!

Мін. Бек їде до Москви.

Львів, 9. лютого 1934.

Кілька днів тому на сесійній комісії закордонних справ, міністр закордонних справ Польщі полк. Бек заповів, що внаслідок матиме нагоду підтримати особисто зв'язки з совітським урядом. Нині ця загальникова заповідь приймає вже конкретні форми: устійнена вже дата подорожі на 13. цього місяця (відома річ — "тринадцятка" це щасливе число маршала!). Олточасно польські газети щоразу підвищують зв'язок про візиту, які та подорож уже нині викликає за кордоном.

Офіційно називається, що міністр Бек має формально-куртуазний характер ревізиту за звідвину, які свого часу польському урядові склав ще нещасний Чічерін. С це теж, мовляв, вислід конкретних запитів, з якими в грудні мин. року Літвінов звернувся до мін. Бека за посередництвом польського посла Лукасевича. Цей формально-куртуазний офіційний характер подорожі п. Бека уможливує польській дипломатії з одного боку заперечувати, наче би річ йшла тут про якусь особливу політичну політику та спеціальну маніфестацію польсько-совітської приязні, — з другого боку факт подорожі може бути безумовно використаний для паралізування поголосок про антисовітський характер польсько-німецького пакту.

Знаменито передає настрої вулиці, яка кожний такий крок роздуває до значіння епохальної події та не вміє розмежовувати політику від тактики, париский бульварний інформаційний шолох "Le Kotticien": "Подорож мін. Бека до Москви набирає в нинішніх обставинах вимково великого міжнар. значіння. Польсько-німецький пакт не впливає у своїх взаєминах сили, був у деяких колах інтерпретований як позначка початку нової політичної орієнтації Польщі. Варшава — так говорено — знову віддається від Москви, щоб наблизитись до Берліна. Однак совітська преса не проявила ніякого занепокоєння чи невдоволення, обмежуючись до заяви, що очікує від Польщі офіційної інтерпретації пакту, заки висловиться у тій справі. Об'єднані візита польського міністра закордонних справ у Москві з запереченням тих поголосок і означає, що Польща задумує континуувати свою політику зближення з Росією..."

Очевидно, що переловсім совітські чинники використовують нагоду для підкреслювання перед цілим світом, в яких то прегарних сусідських взаєминах живе комуністична держава з найближчою капіталістичною державою, яким безглуздом є посягати на Совіти в імперіалізм і яку коротковору політику ведуть ті держави, які заведуть добрі взаємини з сов. урядом. Нема сумніву, що мін. Бека витатимуть скрізь почесними сотнями червоної армії, оркестра гратиме польський національно-державний гімн наперемінну з Інтернаціоналом, назустріч вийдуть найвищі совітські достойники, а в самій Москві вершній міністр закордонних справ європейської держави, що відвідає червону столицю, зазнає княжого прийому...

А проте весь той шум не повинен закривати факту, що витворилась вже у польській політиці постійна система: кожний зовнішній прояв зближення до Совітів негайно ослаблювати я-

кимось проявом зближення до Німеччини — і навпаки. Можна би з каледарною точністю устійнити черговість авдієній пп. Мольткого й Овсенка на вул. Вержбовій та в Бельведері та черговість комуїкатів і заяв. Тому, що польсько-німецький пакт був такою „бомбою“, яка заглушила всі попередні, не можна й гуку ослабити ніякою слабшою другою „бомбою“ як — подорож міністра до Москви. Але ця подорож не перекреслює зовсім події попередньої, так само, як зовсім не виключає анальогічної подорожі того самого чи іншого польського достоятника в найближчий будучий — до Берліна.

Треба признати, що це тактика дуже зручна. Це гра на дві сторони, без ніякого зобов'язання монопольної приязні. Очевидно географічна ситуація Польщі, її будучі розвоєві шляхи та хід міжнародних подій не дозволяють втрима-

ти приязнь у нинішніх її формах супроти обох сусідів — на вічні часи. Приходять в історії геополітичні моменти, в яких — треба вибирати. Діє саме а тим моментом ратуватись і звідвину до нього готуватись. Але робити цього при згуках барабанів не можна, не можна теж бігти попереду події. Важка ситуація Польщі тому, що з обидвома своїми сусідами має силу історичних прецедентів, які спонукують до — обережності.

Тому, будучи об'єктивними, годі дивуватись, що польська дипломатія так маскує тактичні ходи справжні цілі своєї державної політики, що люди починають перемішувати цілі з засобами, суттю політику з тактичними маневрами.

І тому, — хоч подорож мін. Бека до Москви напевне скріпить совітофільські тенденції москвофільської польської вулиці і всіх „русских друзей“, то проте далеко вона ще не в долає, що вибираючи поміж Берліном і Москвою Варшава вже нині рішуче вибрала Москву.

Як запобігти безробіттю в нашому краю?

СВОЄРІДНІ ОБСТАВИНИ І ПРИЧИНИ.

Безробіття серед українців не є викликане тими самими причинами, що в інших високо-промислово розвинених краях. Воно має своєрідний характер, тому і лікувати його треба інакше як безробіття Америки, Німеччини і т. п.

Там є велика надпродукція інтелігенції та надпродукція різного рода витворів фабричних і землеродів. У нас не можна навіть говорити про масовий брак праці, а тільки про загальну нужду, про дуже низький життєвий рівень, дуже низькі життєві вимоги. На селі у нас мало або нічого не змінилось. Селянин, як працював так і працює, часто аж за багато, але без позитивних вислідів. Наче муха в павутинні сіпається на всі сторони, а вкінці безрадний попадає в апатію, вірний народній приповідці: „Не тратьте куме сил, спускайтесь на дно.“

Безробітна т. зв. патентова інтелігенція працює подекуди в кооперативах та „Просвітах“, не заробляючи навіть на скромний прожиток.

Боротьбу з безробіттям і піднесення добробуту треба поставити в тісний зв'язок з такими чинниками:

1) Піднесення хліборобства, 2) різного роду кооперація, 3) кооперативний промисл, 4) приватний промисл, 5) приватне купецтво, 6) ремесло.

Підставою нашого народу є хліборобство. Воно стоїть далеко позаду інших народів. Розвій нашого хліборобства спинили головно страшенне низькі ціни земних продуктів, дуже великі оплати, врешті надто розхилені ножиці

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ

на шкільні мундурки, костюми, мужеські убрання — та всілякі шовки

З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. ЗАЛЕСКА
вул. Галицька ч. 18.

між сільсько-господарськими продуктами, продуктами скартелізованими та змонополізованими.

Згадані причини від нас незалежні і тому в нинішніх обставинах ми на їх зміну не маємо впливу. Не можемо перевести також більших реформ, потрібних до раціонального ведення господарства як парцеляція, комасація, меліоризація та досягнуті догідних кредитів на майже кончеїшні інвестиції. Зате можемо зробити те, що в даних обставинах можливе.

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ПРОДУКЦІЯ.

Якби ми розпоряджали вірною статистикою, переконались би, що сільсько-господарська продукція, а особливо земельна продукція впала у нас в останніх роках на 30 проц. Причини? Зростаюча байдужість і за малим свідомість фахового господарювання у змієних умовах. Наслідки страшні. Хоча ціна хлібового збіжжя дуже низька, більша частина нашого населення голодує. Голодують і на їх ошаджують ті, що повинні мати хліба достатком. Не мають його, бо земля не дістає того, що їй належить, вродила зі стравою насіння, а коли і ліпше зародила, то продала його за безцін тоді, коли ще росло, або зарп по зборі.

Праця „Сільського Господаря“ нині дуже тяжка, але не безнадійна, бо все таки пробиває тверду шкаралупу особливо в ділянках з мало дотепер доцінюваних, як садівництво, півсічництво, огородинство, шовківництво і т. п.

„Сільський Господар“, не маючи ані жодної спромоги, ані потрібних матеріальних засобів, не може вивести нашого сільського господарства відразу на належний шлях. Але при змієних методах праці можна зробити дуже багато. Коли би ми мали змогу створити бодай одно зразкове господарство в повіті, де би всі найновіші досягнення можна оглядати на практиці (а не з описів, яких дуже часто селянин не розуміє), тоді сільські господарства

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 11. ЛЮТОГО 1934.

С. ГАВРИЛЮК.

У ПАРИЖІ.

Париж... значайне слово з п'яти букв, а в дійсності місто зовне контрастів і краси. Високі будівлі, широкі бульвари, лукові мости, величезний рух самоходів, різнобарвне людське муравлице. Перші хвилини побуту розсівають вас та бентежать: перед очима митотять раз-у-раз нові та невидані об'єкти, аркади, балкони, коломия, бльски бетону, афіші, біжутерія, предствавники всіх рас та націй.

Словом: ви в модерній Вавилоні. З сутінками місто залите барвистими світлами-рекламами. Рух трохи вспокоюється. Мешканці виходять на прохлі оглядати вітрини, розглядаються по каварнях, кінах, театрах та по підридних барах, шіте розпуста, морфін та опій. Бульвар Сен-Мішель у цю пору повний студентів. Поруч будівля знаної Сорбонни, то і не диво, що це студентська корою.

Ось сильно збудований мури веде якусь „малмуазель“ під руку; серідко побачите цілунки та міцні обійми посеред хідників. На терасах каварень, що їх тут безліч, маса елегантних мушкетерів і жінок. На бульварі Сен-Мішель одинок з дуже гарних каварень в Капуляда. Вийдете з середньої очі освітять ряд високих срібних самоварів, що доглять у своє зобкало всі

коліри оточення, червону нагортку мурина, продавця папіросів, білі чарки, та стінні фрески... самі живочі акти. За лядою дві товсті та білолиці дами змітають монету до шуфляди; біля мене два семіти приплескують рукою чорняву парижанку, що за кожним разом сміється порожиим сміхом. Життя тут надто свободне та розгуздане і це дивує вас.

Богами тут Мамона, Арс і Секе, а на кінці їх походу Нудьга та Порожвеча. „Ванітас“ великих змеханізованих міст. Тут люди багаті, спокійні за своє завтра; там галаслива юрба продавців дрібних річей порозакладала свої столи при хідниках та красномовно заохочує купувати вічні пера, гребінці, олівці, зеркала. Тут вуличні малюки порозавішували свої образи при мурах, та сидять коло них мовчки, без слова.

Вночі підіть оглядати нічні ефекти Парижа. Він надзвичайно багатий у світлані прикраси. Не згадуючи різнобарвних реклам, що миготять з кожного метра мурів, захопить вас освітлення „Мулен Руж“ (Червоного Млина); чарівне вражіння робить „Пляс де ля Кокода“ з славним егіпетським обеліском та освітленими водограями. Та понад усе захопить нас ілюмінація Айфлевої вежі фабрикантом авт. Сітроєвом. Зірніться на мур Сени. Міст Інвалідів малюється темними аркадами над поверхнею лискучої води, що міниться різнобарвними рефлексами світла, а над усім освітлений контури Айфли. На вежі побачите ніччю та підлазь кілометрів світланій голівки; а червоними вквітками, потім

зіркату прикрасу, електричний водограй, а далі слово „Сітроєв“.

Париж уночі і вдень залитий масами „страждерів“. Вони на бульварах, вони по нічних тротуарах, у Львіві, у Люксембургу, вони у всіх інших школах. „Чи не притримуватись в цій ілюмінованій французькій індивідуальності?“ спитає. Зовсім ні! Всі вони учні у великій школі французької культури. А від французів можна багато доторуватись. У них легкість та ясність вислову, леткий галійський гумор суботельний артистичний смак. В політиці зручність, получена з великим почуттям реалізму. Французи свідомі своєї вишчости і звідси їхне мале зацікавлення чужими цивілізаціями та ішими народами. Француз вірить, що в його літературі, мистецтві та історії є все, що вартісне. І такими подачити французів на бульварах Парижа, поважних, розумілих, з чорними, живими очима, що обер-зують.

Чи не бути їм гордими? Прочитайте кілька творів їх письменства, зацікавитесь в їх легким стилем, що сотні літ шліфувався в товариських шпильках королівського двора та париских салонів, а вкінці зробить кілька проходів по Метрополі, огляньте графіку, різьбу, малювання в Львіві та Люксембургу, архітектуру Парижа і ви зачнете подивляти французів. Панаєте, що Париж є і на нові часи залиниється духовною школою Європи. Меккою мистецького світа. І не диво, бо Париж місто краси.

(Докінчення буде.)

ВІСНИКОГО РОДА МАТЕРІАЛИ ВОВНЯНІ — ТА ІНШІ
найдешевше в текстильній майстерні

„ТАНИЙ СКЛЕП“ — З. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ,
ГАЛИЦЬКА В.

осинувались би у скорому темні. При зрості продукції зросла би потреба рук до праці, а тим самим наше сільське безробіття на деякий час ослабло би.

КООПЕРАТОР МУСИТЬ БУТИ ЧЕСНИЙ.

Друга справа це кооперація. Хоч по війні вона в нас скоро розбудувалася, однак не сповняє вона ще на селах свого великого завдання.

Розвій поодинокі кооперативи залежить від управних органів себто від управи і надзірної ради. Як знаю сільські відносини, то при виборі попадають туди часто люди, які з різних причин кооперативного діла далеко не поведуть. Треба, щоб в кожній місцевості був фаховець управитель, який поставив би в селі кооперативу яскліди. Заробив би не тільки на себе, але і приніс би користь громаді. Відповідно поставлена кооперація вказувала би допомогу до різних досі не опанованих ділянок і дала би заняття багатьом фаховим робітникам. Одно застереження, що працівники мусіли би бути люди характерні, без огляду на їх шкільну освіту, щоб приносили користь не шкоді. Український промисл, кооперативний і приватний, ставить у нас перші кроки: місця до праці в ньому досить.

ЗАНЕДБАНИЙ ПРОМИСЛ І БЕЗРАДНА ІНТЕЛІГЕНЦІЯ.

Коли воно так, а не інакше, то головна причина тому, що промислова ділянка за мало в нас пропагована. Наші господарські, фінансові та кооперативні установи повинні підшукати найкращих фаховців, створити нашу промислову раду, яка не тільки різними способами пропагувала би справу ріжного промислу, але також вказувала би де і в якій околиці який рід промислу треба закладати — підшукати до нього фахових людей, організувати власний капітал і т. п. Живчик нашого народного організму почав би битись тоді чимраз живіше. Багато людей хоче до чогось взятися, але не знає до чого і як, який потрібний кошт, так, що на охоті все кінчитися.

В більших і менших містах, навіть в містечках наше приватне купецтво має велике поле до полису. Приватне наше купецтво мусить бути дуже солідне і розумне, бо тільки з такими прикметами можна видержати конкуренцію інших фахових купців; а що має довкола українських сільських покупців, мало би всі дані зовсім опанувати наше місто.

В підмогу нашому українському купецтву має прийти наш ремісник. Ремісники наші незорганізовані, тому не можна знати чого є за багато, чого за мало та не може успішно оборонити своїх інтересів. Все таки ще й нині, в тих дуже тяжких часах, деякі роди ремесла poplatni та дають змогу ремісникові заробити на прожиток.

Треба ствердити великий брак ріжного роду фахових людей, яких фахи можнаб прикласти до нинішніх обставин. У нас ніхто не передбачав тих обставин і фабрикували ми інтелігенцію за старими планами так, що нинішня казка і не може в нічому дати собі раду.

Микола Кузьмин.

Нова екекуційна процедура.

Від 1. ц. м. обов'язує розпорядок ради міністерства, що вводить зміни в дотеперішній припис про екекуційну процедуру скарбових органів. Розпорядок постановляє, що службові й емеритальні пенсії, посольські і сенаторські діти та деякі ренти підлягають екекуції в п'ятій частині, якщо не перевищують 1.200 зол. місячно. Інших зобов'язаних дістає вищу місячну пенсію, екекуції підлягає ще й половина цілої надвишки. Доходи обчислюються разом з іншими доходами і вартістю доходів у натурі, але після потрочення податків і емеритальних та інших оплат. Сума заробітків у висоті 100 зол. місячно і вище вільна від екекуції.

Розпорядок скорочує на 5 днів речувань, коли приступається до екекуції після доручення уймівця. Досі екекуція наступала до 14 днів, тепер може наступити в 9 днів після доручення уймівця. Оплати за уймівця і видачі в екекуційним поступованим скарбовою влади повинні сам віртель, якщо тоді стягнуті їх від доданих. Скарбовий уряд може зажадати від віртеля зачету за покриття передбачених екекуційних видач. Цей припис має велике значення для самоврядних і обмежених установ, які екекуцію своїх належностей мусять покрити екекуційним урядом.

Міська господарка на Волині.

Волинь, 6. II. 1934.

Кожний голос української незалежної преси про шкідливість вилізювання громадянства в ділянках суспільної господарки, освіти та виховання має, а також відлавання всього цього життя в руки перелетного елемента з призначення — уважають на Волині за незалежність, а навіть за ворохобство.

Життя щоденними фактами доводить, що голоси української преси про різні аномалії волинського життя завжди узасаднені й далекові. Проте навіть тоді, коли польська преса й місцева влада стверджують, передбачуване нами лихо, наші остерігаючі голоси й надалі беруть легковажно, а навіть дорожче.

Однак інтереси місцевого населення змушують нас і надалі влягувати громадську опінію, особливо в справах міської господарки. І тим сильніше влягувати, що за нездаристі чи помилки тих певнісеских волинських „господарів“ відповідатиме своєю кишенею місцеве населення.

Деякі приклади.

Ковель, де колись панував ославлений Барченко, як влягуєть уже й польські часописи, „опинився в ситуації без виходу“. Заборження міста сьогодні сягає 2.900.000 зол., а короткочинні зобов'язання 780.000 зол.

Щоб відтягнути місто від боргів, керманічі Ковеля найшли дуже „простий“ спосіб: продати державному скарбові будинок гімназії, який у свій час магістрат малим коштом перебрав з українських рук п. Пирогової. Та виявилось, що „права“ міста на цей будинок для скарбу є сумнівні.

Щоб рятувати Ковель від банкрутства, воєвідський уряд за допомогою спеціального делегата міністерства скарбу виробив новий план

санції: дволітню мораторію, позичку з позичково-допомогового фонду і... баніфікату віртель, отже план, який звичайно застосовують у випадках банкрутства. Здійснення цього плану буде залежати від рішення міжміністерської комісії для санції самоуправних фінансів.

Та й тут є одно „але“.

Але борги сплатити таки треба, хоча б і частинно баніфіковані. Винайдено й на це „простий спосіб“ — продати міські землі, що є у вічній аренді.

Може й рацію має той польський часопис, який сказав, що положення Ковеля без виходу, якщо не вважати за вихід — втрата аського міського майна й долю жєбрак.

А тепер столиця Волині — Луцьк. Й фінансовий стан покищо до широкого загалу не дійшов. Проте сам факт призначення „економічним інспектором“ магістрату начальника сільського відділу воєвідського уряду п. Василевського говорить за те, що й фінанси Луцька теж вимагають санції.

Інші міста Волині доведені до такого самого чи подібного стану. Розуміється, вину за цей стан прийнято скидати не на керманічів міст, а на кризу, не на нові засади міського „самоврядування“, яке ведуть „самі“ призначені чи вказані збори керманічів, а на непередбачені обставини.

Знавці самоуправних справ, що колись працювали в міських управах, в один голос заявляють, що міста Волині будуть доведені до повного банкрутства, втрати нерухоностей і непосильного задовження, якщо не будуть припинені тут вільні вибори, а керма містами не перейде з рук перелетних „фахівців“ у руки самого населення.

Senex (He-Toy.)

Вчителька бє дітей за „Слава Ісусу Христу“.

До відома п. куратора Л. Ш. О. у Львові і п. міністра віроісповідань і освіти.

У селі Рожиська над Збручем, повіт Скалат, тернопільського воєвідства, була учителькою у шк. р. 1932/33 у місцевій народній школі 25-літня Емілія Бурчинська, родом з Товмача, тепер учителька в Качанівці, скалатського повіту. Рожиська — село з українською людиною і очевидно дитвора у місцевій школі також українська. Парохом Рожиська є о. Прокоп Слободян, що як душпастир учив у місцевій школі учив науки релігії. Учителка Бурчинська є не тільки загорілою польською шовіністкою, але й трималась таких „педагогічних“ метод, що часто побивала дітей і то прилюдно у шкільній салі. Головною попадала нова в нечужу лють, коли хтось зі шкільної дитвори поздоровив її по українськи словами „Слава Ісусу Христу“. Заборонила також українським дітям, яких є найбільше у школі, молитися по українськи і тричі хреститися, зате наказуючи їм молитися по польськи і хреститися тільки раз, а не тричі. Рівночасно підбурювала українську шкільну дитвору проти о. Прокопа Слободяна, кажучи, що дитвора має лише її слухати у школі, а не священника.

Батьки шкільних дітей, довідавшись про таку поведінку учительки, що стоїть у розрізі з основами педагогіки і порушує людське, національне і релігійне достоїнство дитвори, жалілися не раз перед о. Слободяном на учительку Бурчинську. Жалілися також перед ним і самі українські шкільні діти. Чуючи такі зажадання і від батьків і від дітей, о. Слободян вважав своїм обов'язком звернути увагу п. Бурчинської на її невідповідну і негідну поведінку у шкільній поведінку зі шкільною дитворою, тим більше, що її поведінка і зазив, щоб діти не слухали його, підкопує його власну повагу як священника і вчителя релігії. Характеризуючи поведінку згаданої учительки, о. Слободян сказав, що тими методами учителька може причинитися до поширення більшовизму між шкільною дитворою, бо не треба забувати, що Рожиська лежать на самому Збручі.

Учителька Бурчинська не тільки не змінила своєї поведінки, але ще зазігнала о. Слободяна до городського суду в Скалаті за її зневагу в часі урядування зі ст. 132 § 1 к. к. Обвинувачений о. Слободян на розправі в Скалаті 24 квітня м. р. боронився тим, що не сказав до Бурчинської в осєні 1932 р. в школі в Рожиськах сів з донесення „пані ширить більшовизм“, але інші слова, в осєні критики її поведінки з дітьми в школі за поздоровлення „Слава Ісусу Христу“ і за те, що діти трикратно хрестяться, а на ствердження правдивості своєї оборони покликав як свідків цілий ряд шкіль-

них дітей. Суд в Скалаті (суддя д-р Вончук) не взяв під увагу тих внесків і засудив о. Прокопа Слободяна на грошову кару 15 зол. Функціонар прокуратури вніс апеляцію і суд окружний в Тернополі (віцепрезес д-р Вендриховський) змінив присуд на розправі 7 вересня 1933 до ч. II Ка 175/33 і засудив о. Слободяна на кару одніомісячного безоглядного арешту. Цей присуд вже правосильний.

Крім того вчителька Бурчинська внісла проти о. Слободяна до городського суду в Скалаті карне донесення про образу чести зі ст. 255 § 1 к. к. на кару одніомісячного арешту. Суд в Скалаті дав 26 квітня 1933, у своїй обороні висловився під адресою приватної обвинительки, що вона вчить дітей не слухати родичів і священника. Переведено розправу до III. ад 261/33 (суддя д-р Волчук) і суд знову поминув докази правди, жертвованій оборонцем д-ром Мельником, і засудив о. Слободяна за проступок зі ст. 255 § 1. к. к. на кару вісімнадцятиного арешту а відложенням карі на п'ять літ, на 50 золотих гривень і на кошти процесу.

Проти того присуду вніс посол д-р Степан Баран іменем о. Слободяна апеляцію до окружного суду в Тернополі ч. II на 309/33, жадаючи перевести доказ з перестукування свідків-школярів за ствердження факту, що учителька Бурчинська дійсно була у шкільній салі публично в лице в осєні 1932 р. в школі в Рожиськах за те, що поздоровляла її словами „Слава Ісусу Христу“ і приказувала їм молитися по польськи. У зв'язку з цим оборонець пригадав, що текст шкільної молитви, уложенний римом-католиком Поліці та введений в життя розпорядком міністерства відомств і освіти з 28 серпня 1920 до ч. 19.503/1, а на терені кураторії львівської шкільної округи об'являв з 6 серпня 1932 р. до ч. О-1169/32 на підставі виразної постанови загального об'являв відноситься тільки до дітей римом-католики обряду.

Окружний суд в Тернополі допустив докази зі свідків, наведених в апеляції д-ра Барана на оборону об. о. Слободяна, що учителька Бурчинська була в школі в лице школярів за те, що поздоровляла її словами „Слава Ісусу Христу“ і карала за те, що трикратно хрестилися. Політич в апеляції свідків перестуковано в городському суді в Скалаті в дорозі реалізації в днях 7. і 9. грудня 1933. до ч. Кас 205/33. І так свідок Іван Фенц, літ 11, візнав, що коли в осєні 1932 виходив зі шкільної салі по свідченні науки і коли на салі були ще шкільні діти, поздоровив чомо учительку Бурчинську „Слава Ісусу Христу“, учителька прискочила до нього і вдарила його за не сильно козаком в лице. Рівночасно і сві-

док Маріян Галоха, літ 11, зізнан в суді, що і його вчителька Бурчинська в осені 1932 р. в школі в Рожнівках в приваті шкільних дітей ала-рила кулаком в лице, коли виходили зі салі по-адоронив її чашею словами „Слава Ісусу Хри-сту“. А коли в три дні після той сам свідок ви-ходив по лаупі зі шкільної салі і поадоронив учительку Бурчинську тими самими словами „Слава Ісусу Христу“, вона його тоді задержала на одлу годину у шкільному парцері, кажучи йому виразно, що карає його за те, що поадорон-ляв її „Слава Ісусу Христу“ а не — як вона тоді — словами „Похвалюю Баго Христу“. Свідок Алена Джудак, літ 11, зізнала в суді, що коли в осені 1932 р. в школі в Рожнівках при молитві, яку хтось з учнів відмовляв по поль-

ськи, вона перехрестилася тричі, відно в поста-новам свого обряду, учителька Бурчинська за-кару приказала їй держати до горі обі руки ці-лу годину без перерви.

Так зізнали свідки і їх зізнання відчитано на апеляційній розправі в Тернополі дня 30. січня ц. р., на котрій були приватні приватна об-винителька і обвинувачений о. Слободян в това-ристві оборонця д-ра Барана. Предсідник роз-прави віцепрезед д-р Вендриховський запропону-вав прив. обвинительці угодове поладнання справи, що вона відкинула і зажадала покаран-ня обвинуваченого. Оголошено присуд окружно-го суду, котрим затверджено присуд городсько-го суду в Скалаті.

ЦІКАВІ ВОЛИНСЬКІ ПРОЦЕСИ.

Справа луцького собору. Як ми в свій час повідомляли, в луцькому окружному суді від-булася розправа з позову римо-катол. курії проти православної консисторії за ревіндика-цію луцького собору. З огляду на те, що в Най-вищому Суді мали розглядати аналогічну справу, оборона з боку консисторії просила від-ложити розправу до рішення Найвищого Суду, мотивуючи свою просьбу тим, що подібні справи не підлягають судові, а адміністративній владі наслідком відомого розпорядження гене-рального комісара східних земель з 1919 р., по-становою якого собор віддано православним. Рішення суду було справді відложено на кілька днів, після чого суд постановив справу продов-жувати й перевести допит свідків з огляду на їхній старший вік і можливість смерті. Отак справа собору тягнеться далі.

Спирний будинок у Луцьку. Будинок, в я-кому міститься воевідський уряд, 11 літ був предметом судового спору між урядом і магіс-тратом. Справа пройшла всі судові інстанції і

нарешті опинилася в Найвищому Суді, який признав право на той будинок магістратові. Але українське громадянство повинно було ці-кавити щось інше, а саме: що воно власне теж мало деякі права на той будинок, бо побудова-ний він був не за міські гроші. На жаль, ніхто цією справою не зайнявся. Таксамо, як тепер наказна рада Брацтва на чолі з урядовим комі-сарем п. Масловим нічого не робить, щоби вер-нути Брацтву будинок біля собору, який захо-пив магістрат у свої руки. Мабуть, тим панам не лицье заступатися за майно українського народу.

Процес родини Радзівілів. Перед кількома тижнями в луцькому окружному суді велася розправа з позову родини Радзівілів до Олик-ської ординації, що знаходиться нині в руках Януша Радзівіла, посла до союму з ББ. Позов вичинив родич Януша, Олександр Фердинанд, який весь час перебував в Австрії. На розправі виринули моменти політичного характеру. Фер-динанд був нелегальним сином Домініка, який був ворогом Росії і приятелем Австрії. І стало-ся так, що австрійський уряд затвердив усно-влення Фердинанда Домініком; зате російський цар у 1912 р. в признанні прав Фердинандові відмовив. Отут і є отой політичний момент: то-дішній прашур Януша Радзівіла був російським угодовцем і саме йому віддано оликську орди-націю. Оборона дочки Фердинанда (він помер) цей політичний момент не завагала підкрес-лити. Після двотижневої розправи позов Марії Ольги Радзівілової, дочки Фердинанда, на су-му 15 мільонів зол. суд відхилив. Таким робом Януш Радзівіл остався власником великансько-го маєтку, завдячуючи його прихильності цар-ської влади до його предків!

Маємо расову українку.

Великі студентські вечерини.

Реклама не приблизшила тих вечерини, що заповідалися атракційними і зуміли дати гос-тям веселу, цілонічну безжурну розважку. У кількох комнатах „Бесіди“ й „Нар. Дому“ при-авуках двох оркестрів палили цілу ніч медольо-сентиментального танга й весело-крикливих фокстротів. Гостей зішлося багато, переваж-но студентська молодь: старшого громади-ства було дуже мало. Кульмінаційною точкою вечерини був вибір королеви карнавалу; ви-брали п. Куку Гвоздецьку та п. „дама двору“, п. Ліду Соколовську і Дарку Федаківну, при чому вибраним вручили нагороди. П. Гвоздецька ді-стала різьбу жінки п. А. Коверка від концерну „Українська Преса“, п. Соколовська футро з тхора фірми „Хром“, а п. Федаківна касету ко-сметичних виробів від салюну „Distinction“. Незалежно від того окреме журі під проводом п. Єндика вибрало тип расової українки; голо-си впали на п. Марію Чижович, яка дістала з на-городу шовкову вишивану блузочку з „Коопе-ративи Укр. Нар. Мистецтво“, різьблене й ін-крустоване зеркало від кооперативи „Гуцуль-щина“ й такуж дорогу касету від „Союзного Базару“.

Врешті проф. В. Залозецький проголосив вислід конкурсу на найкращу — водночас най-скромнішу і недорогу сукню, яку мала п. Нат-ля Чолій (з отоману, темно-бронзової краси, шитої на мат, а прибрану на блискучо). В наго-роду дістала п. Чолій купон на безплатну сукню в „Труді“ з робітні п. і Е. Олесницької.

Крім цього виріжнено також невибагливі, зате гарні сукні пань: Волошин, Олени Паца-новської, Ірини Котович і Мері Рогожи. Най-кращу й найдорожчу за разом сукню мала п. Ірина Шухевич і їй признали першенство за нею (з яснофіолетної тафти з великим білим ковчи-ром „боа“).

Гості весело оплескували виріжені пані головно п. Чижович за тип расової українки, мала справжню овацію.

Словом ті вечерини одні з найва-щих у карнавалі. Шкода тільки, що не гуляли ніодного національного танку, ба навіть тради-ційну коломийку призабули.

Провід вечерини спочивав у руках панів: Т. Витвицького, Б. Кравцева й І. Сосенка, що подбали за добру організацію забави і добрий настрій.

Евген Ткачук.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИГАДАТИ СЕБЕ КУПУЮЧИ ПУБЛИЦІ.

Важний тільки нині!

Бон

на

безплатний

флякон знаменитої кольонської води вартості 120 зол., при закупі 9 ножилик до голення „SALFERS“ за 1 зол., які перевищують усі вироби з цієї ділянки.

Перфумерія С. ФЕДЕРА

Сикстуська 7, або Коперника 15 а.

58/57 5-6

УВАГА: Лише за зворотом бону.

РЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 11. ЛЮТОГО 1934.

М. ГАЛУШИНСЬКИЙ

19

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Закиди Б. У. супроти полк. Молліка. — Наступ російської армії. — Трівожні вісті.

З того всього зложив я звіт Б. У., яка мала багато закинути полк. Моллікові. Наскільки со-бі пригадую, навіть хотіли мені доручити деякі аакиди, які я мав би був передати просто полк. М. Одначе я на це не згодився, лише заявив, що це вже справа голови Б. У. До чого головно ті закиди відносилися, не тямлю добре. Знаю лише, що найважливішою точкою було те, що полк. Моллік мусить признати, що верховною і рішачою владою над УСС є тільки Б. У. і во-на має надавати напрям, а не полк. Моллік. Що і визначене, обмежене число добровольців не подобалося Б. У., певна річ. Одначе я старався зараз вести в життя те, що полк. Моллік мені поручив. Велів проти спротиву Б. У. і невдово-лення (зрештою оправданого) добровольців за-брати призначені нам вериді, бо виходив з тої точки погляду, що ліпша всяка зброя, як ніяка. А надто став укладати лісту старшин і підстар-шин, які мали бути предложені до іменування. Це була незвичайно трудна справа. Моя пози-ція була ясна, так боля мені на око виглядало. Але що робити з „Ген. Штабом“? Адже вічно не будуть тревати наради, вічно не буде займа-ти нашої уваги і запрятувати наших голов спра-ва шапок, соломки і т. д. На мою думку, щоб ооздати поодинокі кадри поодиноким членам „Г. Штабу“ — ніхто не згодився. Вийшло таке, що я мусів шукати кандидатів на старшинські степені серед добровольців поза полк. Молліка

старшинами і поназначував на курінних таких людей, які при війську були що-найвище чета-рями, а деяких навіть таких, що й не були ко-мандантами роів. Зв'язані з тим станом річи ріж-ні події, які особисто для мене прикрі по нині-шній день і які лишили по собі до цієї пори у мене немилий посмак. А вже що для деяких о-динців було це дуже прикре й неприємне, не дається хіба заперечити. Напр. з недостачі від-повідних кандидатів на старшинський степені, і то штабовий, мусів я предложити на курінно-го (майор — командант баталіону) д. Е. Кони-ка. Вже в короткім часі, бо в кілька днів, зіш-шов він на команданта сотні (компанії — капі-тан), а остаточно в місяці вересні став четарем (пуг — поручник — лейтнант). Що така нічим незаслужена деградація, як з другої сторони — як це пізніше покажеться — нічим незаслужені аванси, не причинялася до дисципліни в УСС, до товариського пожиття, до приємности служ-би серед добровольців, хіба кожний це признає. Ще раз заявляю, що для мене особисто було це одною з найнеприємніших річей, а чейже мусів я це рішати, давати на це свою згоду. Ін-шого виходу не було. А причиною цього було мале число стрільців, і зрештою присутність се-ред добровольців рез. старшин та аспірантів веліла всі вищі степені надати тим останнім.

До виконання предложеного поділу на ка-дри не прийшло зовсім. Російські війська стали наступати цілою стихійною силою на Східну Галичину і займати скорим темпом один повіт за другим. Що динни, ба навіть що години, над-ходили алярмуючі вісті й запити, що ро-бити із зібраними в поодиноких містах до-бровольцями і куди вони мають їхати. Очі їх усіх — а радше їх провідників звернені на Львів, а тут і у Львові ситуація ставала непе-важною і не вважала на те, щоби було добре до-

бровольців спроводжувати до Львова. З Тер-нополя приїхав проф. Яцкевич з великим від-ділом, таксамо із Золочева приїхав поважні-ший відділ, а всі до Львова. Все те утрудню-вало поділ на формації у Львові і надання при-сутнім уже тут добровольцям виду військових відділів. Всякі проби якогось устійнення, не то вже роботи, ставали просто неможливі. З трі-вожними вістями про наступ російських військ приїхали делегати з Рогатина, повідомляючи надто про те, що місцева влада робить великі труднощі у дозволі виїзду добровольцям із за-гроженого міста. А вже просто дива привезли із собою проф. Коссака, організатор добро-вольців із Чорткова і д-р Новаковський з Бо-городчан. Перший виїхав, а радше виїшов з Чорткова під градом російських куль. У той спосіб мусіли неозброєні добровольці як че-реда овець іти аж до Станиславова, скривати-ся перед ворожими стежами, наражені на ней-мовірні труди, без їди, без спроби відпочин-ку. Тому треба було конче вислати когось до Станиславова, щоби там збирав усіх добро-вольців, переняв на себе їх заступництво пе-ред владою, обняв команду та чекав на дальші прикази. Станиславів мав стати тепер головною кадрою для південної частини Галичини. Але й той стан не тревав довго, бо ніяка сила не могла стримати наступу російських військ, не могла стримати над тим, як дальше тому треба було подумати дальшого за-повести справу, щоби не вводили дальшого за-мішання, навпаки, ввести якийсь лад у той ха-ос. Хто був тим висланим до Станиславова, не тямлю добре, імовірно був це Е. Коник, а опі-сля пор. Семен Горук, який прийшов від за-лізничного охоронного відділу зі Снятина, о-дин із найемпатичніших і найідеальніших стар-шин серед УСС.

(Далі буде)

Установа, що не передплатує „Піла“ для своїх членів, робить їм найбільшу кривду, бо позбавляє їх інформацій точних, основних і з першоджерела. Тому всі читатині, кооперативні кружки „Р. Ш.“ й інші народні установи повинні передплатити „Піло“ для своїх членів.

Слідство проти Цибульського добігає до кінця.

— Ріжні вістки. Загальне товариство трики у Берліні звільнило 3000 робітників. Колишньому альбанському прем'єрові Фаї Нолі, що досі жив у Спол. Державах як емігрант, дозволили вернути до Альбанії. — На домагання Ватикану німецький уряд видав розпорядок, що закон про стерилізацію торкається католиків. — У Квебеку пожежа знищила одну із найбільших гостиниць; 10 осіб ранено. — На ленинградських фабриках святкували недавно 10-л. переіменування „Петрограда“ на „Ленінград“. — В Іспанії доставили амністію 2 міністри з часів диктатури Примо де Рівери, що у свій час утікли до Франції. — На підставі останнього закону про зменшення витрат у Спол. Державах позбавили пенсії 486,926 „ветеранів“. — У Латвії заборонені всі фашистські організації. — В Югославії померла в 119 році Олена Дмитріївна, що недавно святкувала 100-ліття свого подружжя; її домовиною йшов її 123-літній чоловік. — Деяких директорів Трансатлантийського Атлантського Т-ва у Вашингтоні арештували за розтрату і фальшиві звідомлення, у яких якіх держава має кількасот мільйонів доларів шкід. В аферу мають бути змішані Гугер, Липшид. В аферу мають бути змішані Гугер, Липшид і інші визначні особи. — У Варшаві арештували красуню Кельтерову, що ходила на презентаційні балі й обкрадала дипломатів. — В кількох останніх днях привезли пароплави з Європи для американських банків золота на \$87,400,000 доларів. — В Клайпеді арештували проводника нім. нац.-соц. партії Наймана і 3 його співробітників, що форсували міграційську акцію в цьому місті й околицях.

о. Стефан Мацюрак

помер 10. січня ц. р. в Пітсбургу, Па, проживши 59 літ.

Заупокійне Богослуження відправиться в середу 14. лютого 1934 р. в катедральній церкві в Перемішлі в год. 8-рано. Спін.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Боляк -- коби хоч не хронічний.

Веремія, яка закрутилася на нашій мовній полі, не втихає. Навпаки, набирає розгону, що в доказом, що ми живемо, але... але.

Що другий письменний чоловік в для себе особною і одинокою принамою граматиком, словником і стилістичним підручником. Що другий думає, що тільки так як він пише, в добре і так повинен писати навіть той, котрий про себе те саме думає.

А вже про людей, які мали, мають, чи будуть мати щось спільного з граматиком, чи іншою редакцією — вже я не говорю. Тут іде на особну руку чистка мови, виправа правопису, а головне — наука стилю. Хто почитає а пів року статті, набирає такої ясности у вислові, що годі вже ясніше.

Але досить голослівля.

...Стояли ми під гнітучою пресією хронічної фінансової кризи, яка не давала нам розвинути крил своєрідної підприємчivosti в напрямі поборювання незалежного подолання...

...Простолінійним шляхом послідовної поведінки добився до дороги зрозуміння ваги великої справи...

...Над значінням цієї справи з огляду на найважливіше актуальне питання сучасної української проблеми, хочемо привадуватися кількома словами, щоб остаточно вясувати найбільшу українську болячку...

Мовна болячка не в нас, (на жаль!) най-

більша, але насправду дуже велика, стидно велика.

А тепер друга сторона медалі — люди хочуть дуже чисто і просто.

Важивали на Русі комічного звороту „з рамени“. Промовляв з рамени, виступав з рамени, голосував з рамени і т. п.

Одного дня рамя „дістало скасоване“ і з того часу ніхто напевне не знає як.

Тому виходять і такі дивовижні:

„З доручення тов. Сокил вайв за амаганьях першу нагороду“.

Або:

Було слово „через“. Через твою злість, через брак грошей, через непорозуміння.

Хтось десь колись бомкнув, що „через“ може бути тільки в значінні: „через якийсь час“. „Через тижень я до вас прийду“ і т. п. москалями.

І тепер (а не, як дехто: зараз!):

„Завдяки ожеледі аломила собі ногу“...

Ясно, як на долоні, що „завдяки“ при ожеледі можна було написати тільки тоді, коли ногу аломила якась багата тітка, а це речовня писали одні своїяки до других, радіючи, що завдяки аломаній нові дорога тітуса швидше переставиться на той світ.

Так само можна (але в лапках!):

„Завдяки“ тому восьму, що в нас з мовою стилем і граматиком твориться — учители рвуть собі рештки волосся на голові. Кураторія зажадала від них останнього слова, бо видає нові підручники.

Я насправду цікавий на те останнє слово.

Галактіон Чіпка.

по 4 українські твори (Січинського і О. Ніжанковського).

Тутешня українська громада полякувала л. Дольницькому за ті високоцінотські враження, які він їй дав, на товариських сходинах і — просила його співати. Мистець не відказався, сів до фортеп'яну, сам собі акомпаніював і співав, здавалося, ще краще, ніж на концерті. Самі українські пісні. А між ними „Чумака“. „Ой ходив чумака, сів літ по Дону та не було пригоди ніколи йому“. Як він ту пісню співав, розкавати годі. Це треба було чути.

З кіна.

Кіно „Палас“: „ПРИГОДА НА ЛІДО.“

Друга з черги австрійська фільма, якій завдяки німецькій версії, оригінальності сюжету і мистецької вартості заповнений ціломісячний успіх, подібно як „Княжні Олександри“. У головній ролі виступає віденський співак Альфред Пікавер, що співає справді чудово і його голос виходить на звуковій стяжці напружуд чисто й мільодійно. Секі Сакаль має тим разом роллю добродушного менеджера, що при кожній нагоді бідає над утратами, які вводить на його славний співак через те, що замість виступати з концертами, зашився у глухій дірі, та займається риболовством. Кілька знімків з регатових перегонів у Венеції справді по мистецьки сфотографовані. Цілість весела і безжурна, а водночас повна сентименту і трагедії залюбленого співака в симпатичний віденський робітник дуже милає враження.

с. т.

З судової салі.

ЗА ПРОМОВУ У ДНІ 29. ЖОВТНЯ.

Перед львівським судом присяглих під пров. судді окр. ради Тертіля відбулася розправа проти 38-літнього інж.-землеміра Василя Гузія з Любичі Камеральної пов. Рава Руска, обвинуваченого у злочині зі 154 § к. з., якого мав допуститися в день національної жалоби 29. жовтня м. р., виголошуючи промову на протестаційних сходинах села в місцевій читальні. Акт обвинувачення закидав підсудному, що ужив слів „Вся Україна від Дону до Сяну стоїть“ та накликував боротися за незалежну Україну від Дону до Сяну, тобто відірвати частину території від Польщі.

На розправі, в якій ході два свідки прокуратора, поліцаї Дило і Нанельський, обтяжили підсудного, зізнавали ще й чотири свідки оборони (троєх селян й одна студентка), які одіоголосно ствердили, що підсудний проти Полщі не виступав і говорив тільки про знущання та голод на Україні. Після промови прокуратора, що вимагав засудити обвинуваченого, виголосив з питомою собі вервою промову обор. д-р Ст. Біляк, що змалював різко жахливе положення по тому боці Збруча, біль усіх українців світу з приводу нагальної смерті мільонів братів, та заявивши, що за самостійницьку промову якийсь суд не видає ще присуду, доказував, що промова підсудного була тільки частинною великої акції протесту а не накликувалим до боротьби з Польщею.

Після короткої наради присяглі судді заперечили 12 голосами вину підсудного і він вийшов негайно на волю. (а)

ДВА ПРОЦЕСИ ПЕРЕД СУДОМ ПРИСЯГЛИХ У ЛЬВОВІ.

Дня 8. лютого ц. р. відбулися дві характеристичні розправи перед судом присяглих. В першій відповідав молодий, 19-літній хлопець Ізаак Сегаль за те, що на вулицях Львова розкидав летючки КПЗУ. На питання предсідника Мединського, що його як жидка лупить з Західною Україною відповів, що нічого його не лупить і нічого з тим спільного не має. На питання далі, чому розкидав українські летючки, не зміг дати відповіді. Обвинувачений заперечував взагалі вину, але 3 поліційних агентів зізнало, що це він розкидав і викрикував антидержавні гасла. Засуджено його, беручи під увагу його молодечий вік, на 1 рік тюрми. Боронив д-р Аксер.

Негайно по ній відповідав Яцко Предко з Журавців, равського повіту, за злочин наліплення відозви на стіні будинку пожежної сторожі, в якій накликував вступати до ОУН, щоб відірвати частину земель від польської держави. Одиноким свідком був постеруковий Станіслав Стельмах, який зізнав, що йому про це сказав конфідент. На питання оборонця, хто є тим конфідентом, свідок відповів, що одиноким комуніст в селі. Далі питання оборонця, як це погодити роллю комуніста і конфідента ухилив предсідник Мединський. Другим доказом вини мало бути оречення знавця д-ра Обляса, котрий слуханий на розправі зізнав з цілою рішучістю, що автором тої відозви є обвинувачений. Між знавцем та оборонцем розвинулася дуже жива дискусія на тему, чи графолія є наукою, чи ні. Відповідь дали присяглі, бо 8 голосами заперечили вину обвинуваченого що до авторства відозви, а тим самим звільнили від злочину з арт. 154 у. 2 к. п., а тільки 7 голосами затвердили вину з арт. 152 за те, що в тій відозві були образливі слова під адресою польського народу. Трибунал засудив його за це на 8 місяців арешту з почисленням 4-місячної слідчої вазніці. Предсідником трибуналу був радник Мединський, втували ради Тертіль і Локер, обвинувачував прок. Прахтель Моравинський, боронив д-р Лев Ганкевич.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Йосиф Нич. Дня 5. П. ц. р. помер у Теремі (Сади) просвітянський діяч Нич Йосиф с. Івана. Він належав до гуртка тих, що після війни відновили читальню „Просвіти“ на теремовельським передмістю Сади від Королюхи. Покійний належав до виділу згаданої читальні. З відячності за його працю влаштувала йому читальня похорони на свій кошт. Помер Йосиф Нич у молодім ще віці і читальня страждала ревного й надійного працівника. В. П. П.

о. Степан Мацюрак. В Пітсбургу, Па, помер український католицький священник о. Степан Мацюрак. Похорони відбудуться 12. січня рано в церкві св. Івана Хрестителя в С. С. Пітсбургу, Па. Покійний приїхав був до Америки з Перемішля вже після війни. В. П. П.

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКИМ ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ. — Поручас Ф-на ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИЙ

Бойнів ч. 4.

3—150

— Розумний шасійця. Француз, що виграв на лотерії 5 мільонів фр. купив льос у місті Рубе. Та досі не хоче він виявити свого прізвища. Купив льос у тютюневій крамниці і власник цієї зівівиса негайно рекламну табличку, що з нього хтось купив цей шасійний льос. Довкола крамниці зібралася така юрба, що герой уже не міг туди дістатися і вернувся до хати ледіомий. Повідомив тільки крамничника телефонічно, що за якийсь час з'явиться. Таку саму задачу поставив він до часописів. Хто має 5 мільонів воліє нині, щоб бандити про це не знали.

— Чверть мільона золотих можна ошачити. На підставі статистичних даних за рік 1932 запотребували бібуди у Польщі доходять приблизно до 625.000 год. Зважаючи дотеперішні значайні сушки тратимо безповоротно яких 40%, бібуди себто виникаємо без потреби яких 230.000 год. річно. Щоби цьому запобігти тожаль виробити такого роду сушки, що виникаючи їх авторизуємо їх бібуди в 100%, до останнього крайні. Ця сушка під назвою „Овалло“, є опатентована в цілому світі, а польський патент набула варшавська фірма. У Франції, Італії, Німеччині та інших краях, найбільш передові сушки найкраще замінити на „Овалло“. Напевно всі ті, що живають бібуди, купувати вегетально нову сушку „Овалло“, яка крім цього, по практичній й економічній ужитті, має вигляд дуже естетичний і дуже дешеву. Щоби всі мали змогу набути цю сушку, рішила фірма „Овалло“ виникнути веродовж якогось часу старі вживані, дерев'яні сушки на сушки „Овалло“, обчислюючи дерев'яну сушку на 40 сотків, при чому той, що виникне доплачує різницю. Сушка „Овалло“ коштує значно менше, як обчислює бібуди потрібної до старої дерев'яної сушки. Вживані старі дерев'яні сушки будуть спалені або в інший спосіб знищені!

3 концертної салі.

Концерт Зенона Дольницького в Кракові.

Українська Громада в Кракові не часто має змогу почути своїх концертантів. Перел двома роками співала тут п. Примова, а цього року, 24 січня, дав концерт п. Зенон Дольницький. Наш знаменитий баритон має повний уміст. Слухачів було багато, оплесків ще більше, свідок не тільки радості, яких беззастанно доматалася зала.

Зараз по першій соці (пролог) „Народу“, зовсім ясно стало, що це співак великої міри, справжній оперовий співак високого стилю. Сильний голос, широка, вирізняна скали, блискуча, неслухавка екення ануку, чадотання техника, а при тім усім живе і тепло чуття, а яким п. Дольницький співає, викликають могутні враження. Програма була дуже різноманітна (від Леопольда до Гречанінова), а всім так співак відчув і передав стиль кожного автора і кожного твору. Перемішля таємно дуже рад-

Дописи.

Яворів.

Як працює „Збіжева Кооператива“ в Яворові. Цей новий кооперативний тип — „Збіжева Кооператива“, має за собою всього 2 місяці існування. За тих 2 місяці кооперативна об'єднана 135 членів з укладеним капіталом 423 зол. Крім цього мала кооператива в обороті 1.688,89 зол. чужого капіталу головним кредитом із „Задаткового Товариства“ в Яворові. Загальною обороту мала кооператива досі 11.182,62 зол. Закуплено збіжжя кооператива частинно перемішувала, а більшість підпродувала зерном. Багато трудностей мала кооператива з самого початку при підшуванні відповідного магазину. В своїй діяльності створювала кооператива з сільською протнацією дотелевізійних „монополістів“ торговель збіжжям, та осторожною працею членів Управи вдалося забезпечити кооперативу першою можливістю ударити. Сьогодні кооператива щораз більше закріплюється і це головне завдання нинішньої праці членів Управи, які працюють безплатно. Як торговельний чинник кооператива вже тепер має видати на регулювання збіжжя цим. Треба тільки, щоб селянство повіту масово вступало в члени і виплачувало свої уділи та становило торговельний зв'язок тільки з „Збіжевою Кооперативою“. (У. С.)

Теребовля.

Концерт у Слобідці Струсіській. Для 4. II. п. р. відбувся в селі читальні „Просвіти“ у Слобідці Струсіській концерт народних пісень, що його влаштував хор читальні зі Соколовки, підгайського повіту. Там є

парох о. Гуминський, слобідський родич. Він впродовж 1933 року потоварили збудувати в селі церкву, хоч греко-католицька там тільки мала частину. Хор виявляється гарно зі свого закладання і співав дуже добре. На закінчення заграв оркестра кілька пісень. Додаток призначено на будову церкви.

Починають будову костела в Ласківцях. В селі Ласківцях, тереб. повіту, є трошки римо-католиків. Для них починають саме будову костела. Вже плановано, де колись була кошарна і зносять камінь. Інші чинники і фінансову поміч дає польська інтелігенція з Гербова. Не вже буде 20-тий костел у теребовельському повіті. Зате українці в Ласківцях, хоч їх небагато, більшість, розсварені до краю.

Загальні збори читальні „Просвіти“ в Дараконі. Для 4. II. відбулися загальні збори читальні „Просвіти“ в Дараконі. Як делегати фізи були: о. Платон Капінський і урядовець фізій. На збори прибуло 120 членів. Читальня має власний дім, аматорський гурток, дует оркестру. Членів було в 1933 р. 387, з того заплачено владі 300. При читальні є досить велика бібліотека: 410 томів. Також є діточий відділ бібліотеки. Читальня передплачує 6 часописів. У селі є ще Поничова Каса, що гарно розвивається і Кружок Сільського Господарства. Провід у культурно-освітній праці веде о. Барановський Юліан, міський парох.

У КРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

Якщо бажаєте жити життям культурної людини, якщо уважаєте себе членом європейської сім'ї народів, то мусите читати щодня газету „Діло“ самому, то зложіться до спілки зі своїм сусілом. Тільки не відкладайте тої справи на пізніше, але зараз вишліть передплату!

СПОРТ.

Із закордонного спорту.

Гельсінгфорс. 9. II. ПАТ. Міжнародний боксерський матч між Фінляндією та Швецією скінчився перемогою фінляндців 10 : 6.

Рим 9. II. ПАТ. У другій rundі ганзіковити виграла мистецтво світа в Мілані, Швеція перемогла Англію 3 : 0. До фіналу дійшли доучники З. Держав, Канада та Швеція. Четвертого фіналіста дасть додаткова гра між Чехословаччиною та Німеччиною.

Берлін. 9. II. ПАТ. Відомого японського легкоатлета та рекордиста Оду заангажував німецький легкоатлетичний союз на годинного тренера та керівника легкоатлетичної групи, яка готується до Олімпіади.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Театральний гурток Т-ва „Відродження“ у Львові.

Неділя 11. II. год. 6:30 веч. сали „Уд“: „За друзі свої“ В. Товстоноса.

Великий Міський Театр.

Субота 10. II. год. 7:30 веч. „Чоловік, що був четвергом“ (Абон. 11).

Неділя 11. II. год. 3:30 попол. „Робінзон Крузо“.

Неділя 11. II. год. 7:30 веч. „Чоловік, що був четвергом“.

Театр Річкордностей.

Субота 10. II. год. 7:33 веч. „Но, по Намого“ (Абон. 11).

Неділя 11. II. год. 3:30 попол. „Моя сестра та я“.

Неділя 11. II. год. 7:30 веч. „Но, по Намого“.

Концертне Бюро Прка:

Неділя 11. II. год. 12 в пол.: Симфонічний концерт під дир. В. Гавсманна.

Понеділок 12. II. Северин Турець, пієкст.

Кіно.

АДРІЯ: „Пат і Патахон як волоцюги“.

АПОЛЬО: „Папріка“.

АТЛАНТИК: „Парада резервістів“.

ВАНДА: „Маски д-ра Фуманчу“.

КАСІНО: „Буря на саїтанку“.

КОЛІСЕЙ: Фільм „Після пісень“, реж. „Лавіо—Стамбул“.

КОПЕРНИК: „Катерина Велика“ (з Ел. Бергнер) і колірний додаток.

МАРУСЕНЬКА: „Катерина Велика“ (з Ел. Бергнер) і колірний додаток.

МІРАЖ: „12 крісел“ (Ва. Бурія).

МУЗА: „1000-а ніч“.

ПАЛІАС: „Пригода на Ліді“.

ПАН: „Мата Гарі“ й режис.

ПАСАЖ: „Магараджа“ (з Борисом Карловичем).

РАЙ: „Під твою охорону“ (з Бродіш-мем, Богдою та Самборським).

ХІМЕРА: „Світ без мужчин“.

СТИЛЕВЕ: „Сучасний Робінон“ і режиса Стадніквіною.

УТІХА: „Кохай мене сьогодні“ (Моріс Швадіє).

Закордонне радіо.

Субота, 10. лютого 1934.

Відень 305,8) 12:00, 16:30 Оркестра, хор, 18:35 Концерт, 18:55 „Манон“ оп. Масне-а, Братислава (294,8) 12:15 Концерт, 18:30 Верген, 00:20 „Патаніні“ оп. Легара, Кошиці (269,3) 16:30 „Пісні коханця“, Прага (470,2) 19:35 Концерт, Талін (310,4) 12:45 Сучасна європейська музика, Париж (1714) 13:00 Концерт, 21:00 Легка музика, Люблін (369,3) 20:45 Спів, Рига (238,5) 18:30 „Пікова дама“ оп. Чайковського, Кенігсвустергаузен (1545) 20:10 Весела програма, Лянгенберг (455,9) 13:00 Труба музика, 17:00 Танцювальна музика, Мінхен (405,5) 20:10 „Шість днів“ оп. ел. Штрауса, Будапешт (349,5) 12:05 Спів, 13:30 Легка музика, 18:30 Військ. музика, 20:00 Опера, Мілан (365,6) 17:10 Музика, 20:40 Пісеньки, Рим (420,5) 20:30 Опера.

Неділя, 11. лютого 1934.

Відень (306,8) 11:20 Симфонічний концерт, 15:30 Камер. музика, спів, 20:05 „Ді гереселіте Фантазі“ муз. класи Шуберта, Братислава (298,8) 17:30 Пісені та пісеньки, 20:30 Спів, Кошиці (269,3) 11:00 Концерт, Прага (470,2) 20:30 Симфонічний концерт, Копенгаген (255,1) 25:35 „Марія“ оп. Фальотона, 21:30 Сиринка, Лягрі (1296) 17:15 Арфа, Гільверзун (1875) 21:40 „Чар вальса“ оп. О. Штрауса, Агльона (331) 21:45, 22:15, 23:10 Спів, Білгород

(437,3) 12:05, 14:50, 14:07 Музика пісеньки, 20:30 „Подорож довкола світа“ нар. песа Білгородського Ковно (1935) 18:50, 20:20 Спів, Берлін (355,7) 16:30 Весела програма, Кенігсвустергаузен (1545) 12:00, 13:30 Весела музика всіх країн, Мінхен (405,4) 12:15 Муз. дрібнички, Бухарешт (212,6) 20:00 „Ева“ оп. Легара, Беромінстер (339,6) 20:10 „Дінча з Елізонди“ оп. Оффенбаха, Мілан (365,6) 12:45 Легка музика, 21:00 „Джоконда“ оп. Пончієлі, Рим (420,8) 18:00 Легка музика, 20:15 „І копі деї бальпаєло“ (пісмонетські співи), 21:00 „Орфей у пеклі“ оп. Оффенбаха.

Львівське радіо.

Субота, 10. лютого 1934.

7:00—7:00 Ранішня аудіція, 12:05, 12:36 Концерт джеку 15:30 Господарські містин, 15:40 Пісні (Маріє Лестуї, сопран), 16:00 Аудіція для хорів, концерт оркестру, 16:40 Лекція ф. мови, 16:55 Легка музика, пісеньки, 17:00 Муз. кутон, 18:00 Вісник, 18:20 Музика, спів, 19:15 Веселіна, 19:40 19:43 Спортові вістин, 19:55 Сільна рерум, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Пісеньки, (з грам. плит), 20:10 Шопенівський концерт, 20:50 Грам. плита, 21:00 Трансмісія Міжнародного театру „Ля Скала“: „Джоконда“ оп. Пончієлі, Почт. техн. скринька, Комунікати.

Неділя, 12. лютого 1934.

9:00—9:55 Ранішня аудіція, 12:03, 14:00 Конкурсе лештарських співоків у Законопому, 12:15 Муз. поранок, спів, 14:20 Балачка для сімейських господарів, 12:30 Муз. аудіція, 14:35 Огляд ринків, 14:50 Грам. плити, 15:00 Різнорічна скринька, 15:20 Приємна музика з плит, 15:00 Для дітей „В бурштиновому теремі“ 16:30 Тіто ШІ-на, тенор (грам. плити), 16:45 „Як Войтко телефонував до своєї бабні“ (підгаляська гумореска), 17:00 Балачка „Одежа відповідна до заняття“, 17:30 Нар. музика, 18:00 Авд.: „Вино, Іжа та спів“, 18:40 Концерт Євліяного хору, 19:00 Польшею до моря, 19:12 Веселіна, 20:00 Вечір Легарових творів, оркестра, спів, 21:00 Фейд.: „Запусти“, 21:50 На веселій

львівській хвилі, 22:15, 22:16 Спортові вістин, 22:25 Легка музика, 23:05 Танцювальна музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5:42.

У Варшаві були такі курси: Лондон 27:15, — Париж 34:92, — Берлін 209:65, Ціріх 171:50, Амстердам 356:70, Ньюйорк набель 5:43 і пів, Ньюйорк чек 5:42 і пів.

Золото: 20 кор. 36:50—37:00, рублі 37:80 до 37:90, франки 35:20—35:50, дукати 20:00 до 20:20, долари 8:96—8:97.

Срібло: 5 кор. 1:65—1:70, фльорени 0:80 до 0:85, рублі 1:30—1:35, корона 0:32 — 0:32 і пів.

Папери: Буваредьна поч. 43:50—44:00, Доларічка 53:50—54:00, Інвестиційна пр. 108—109.

Збіжева біржа.

Ціни парітас Підволочиська	від.	до.
Пшениця дівська	18:50	18:75
Пшениця збірна	17:25	17:50
Жито однопіле	13:75	14:—
Ячмінь на млин	10:—	10:25
Ціни парітас Львів	від.	до.
Пшениця дівська	10:75	21:—
Пшениця збірна	19:—	19:25
Жито однопіле	15:10	15:25

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ плати кооперативам для 9. II. масло 2:70, молоко, —19, сметана —80, дівця 3:—

Тенденція на масло сильна, на молоко і сметану удержане, на яйця знижкова.

Ціни битої птиці з птахомисарні „Маслосоюзу“ за 1 кг:

Рід:	Добрий:	1-а	II-а
Кури молоді на печення	1:65	1:50	1:40
Кури на росі	1:65	1:50	1:40
Качки	1:55	1:40	1:10
Гуси	1:50	1:30	1:05
Індки	1:80	1:65	1:55
Павтарки за одну штуку	2:50		

ЦІКАВІ КНИЖКИ

	Ціна	Почтова пересилка
Буреверх — Емілії Бронте, переклад М. Рудницький	2:50	0:50
Маціцький — Альфонса Доде, переклад із французької мови М. Рудницького	3:— зол.	0:50
Між Ідеєю і формою — М. Рудницького	3:—	0:50
Блакитна кімната та інші оповідання — Проспера Меріме, із французької мови переклад Василь Софронів	0:95	0:25
З японського дому — Ст. Левинського	2:—	0:25
Сміх землі — Володимира Островського	1:50	0:15
Спогади — Євгена Чикаленка	8:—	0:30
Частина I. II. III. Окрема частина по 3 зол.		
Крізь дим і згар — Мих. Матвія Мельника	0:50	0:10
Безпутні — Гордіє Брацюк	0:50	0:10
Шевченко й княжна Репніна — Михайла Воляника	1:50	0:15
Українці і відсіч Відня 1683 р. — д-ра Івана Німчука	1:—	0:15
За сяном — д-ра Івана Німчука	0:50	0:10

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Ринок ч. 10. Належитість надсилати накладками П. К. О. 143:322

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Ірена з Чайковських і Григорій Глущик складають на Рідну Школу 10 зол. замість повідомлення про їх візиту, що відбулося 4. січня 1934. в Архитектурному Храмі у Львові.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

БЕЗРОБІТНІ умови працівників здібні до акційної пайдуть постійне заняття з світовій інституції. Зголошення під „Постійний дохід“ — „Нола Реаліза“ Львів, Шайнохи. 6/36 3-3

ВУГОЛЬ: Калітня, Байки 14. Тех. 24-24 1006 7-30

КОМФОРТЗЯ кімната з утриманням для одної або двох осіб. Косіжесма 1 меш. 5. 1073 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПЯКІНА

першорядні по вигаданні пінах на догідних умовах. Купно, продажа: а-миза уживається інструментів.

НОВАЦКІ

Пісудського 17. Тел. 33-31.

Церковні дзвони

доставляють

Ліярні дзвонів
БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в Калуші й Перемишлі
НОВИНА!

Розбиті дзвони особливої вартості споємо під гарантією, відзискають попередню краску і силу тону, через те перегонлення дзвонів зайве. 1017 9-10

За 1 зол. -- 100

грамів знаменитої КОЛЬОНСЬКОЇ КВІТОВОЇ ВОДИ з тревалім і приємним запахом. Перфумерії ЛЬВІВ, Сикітська 7. С. Федера або: Коперяка 15-а

Новий Самоуправний Закон

Д-РА СТЕПАНА БАРАНА.
Ціна 40 сотиків
Почтова пересилка 15 сот.
Висилає Адміністрація „Діла“.